

Kommentar

Af Tina Nørgård

Dette indlæg skal ses som et supplement til artiklen »Erfaringsbaseret og handlingsorienteret Undervisning: Ny formel for efter- og videreuddannelse« af lektor Olav Jull Sørensen. Det skal fortælle hvordan en af de deltagende virksomheder opfattede forsøget.

Da jeg i efteråret 1983 meldte mig til kurset »Eksportfremme gennem projektuddannelse« var det uden nogen egentlig idé om kursets indhold, forløb og udbytte. Det var noget med at give os »praktikere« en teoretisk viden, bygget på de enkelte firmaers konkrete situation på eksportområdet, så jeg gik derfor ind til eksperimentet uden egentlige forventninger, men med håbet om at få noget aktiv erfaringsudveksling med andre i samme situation + at få øget min teoretiske viden – ting der sammen skulle føre til en bedre angrebsvinkel på vore eksportproblemer.

Kursets opbygning med tre forskellige sektioner

1. Gruppemøder – kun for gruppens medlemmer og vejleder
2. Plenummøder – erfaringsudveksling grupperne imellem
3. Foredragsrække – for samtlige deltagere plus udefrakommende gav et afvekslende studieforløb.

Plenummøderne var værdifulde idet de enkelte grupper »lånte« idéer fra hinanden, bl.a. med hensyn til anvendt litteratur, fremgangsmåde o.s.v.

Foredragsrækken skulle give os det teoretiske input, men det viste sig at der, trods gode foredragsholdere og relevante emner, ikke var den store interesse fra deltagernes side. Dels kneb det med tiden (vi rejste alle en del), dels med lysten, og jeg tror de fleste fandt tiden i grupperne langt mere udbytterig.

De elleve virksomheder var særdeles forskelligartede, både i størrelse, produktsortiment, og m.h.t. eksporterfaring. Alligevel lykkedes det vore vejledere at finde en opdeling, som gav en vis sammenhæng i de tre grupper som holdet blev delt op i.

At vi kun var tre firmaer og vejleder i gruppen gjorde at vi virkelig kunne skabe den tillid, der er nødvendig for at komme ind til kernen i det enkelte firmas problemer. Vi befandt os i et forum, hvor de andre deltagere kendte firmaet til bunds (vi havde jo sammen analyseret hvert firma) uden at være direkte involveret. Dette betød at ikke kun eksportproblemer blev belyst, men firmaet som helhed, hvilket jeg fandt meget værdifuldt.

Det konkrete udbytte er svært at måle. Jeg ved mere om eksport nu; jeg ved hvor jeg skal søge information, jeg forstår bedre betydningen af planlægning, jeg ved i hvilken retning jeg skal styre i det næste årstid, – ja, kort sagt så »tackler« jeg problemer bedre end før. Den rapport, som blev det mere håndgribelige resultat af min deltagelse, blev distribueret til relevante medarbejdere i firmaet, så andre ved og forstår hvad jeg laver og hvorfor. Om de mål som vi sidenhen har nået i firmaet er direkte afledt af min deltagelse i kurset er svært at sige, men jeg tør godt påstå at det har været stærkt medvirkende til flere ting.